

andre Bestemmelser end dem, som efter Sagens Natur maa træde i Kraft tidligere. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det naturligtvis slet ikke er affaaaret, at jeg med Hensyn til Reguleringen af visse Forhold, Indsættelse i forskellige Klasser, maa komme til allerede nu at disponere saaledes, at det kan faa Betydning for Fremtiden, men dermed maa det ikke være præjudiceret, at Rigsdagen kan komme til en anden Ordning. Jeg kan saaledes ganske vist klassificere Stationerne uden at lade Klassifikationen træde i Kraft. Men i Almindelighed er det Overgangsbestemmelser, der siges til i § 31, hvorimod der ikke siges til Lovgivningsbestemmelser, og jeg vil ikke gaa ind paa at modtage det ærede Medlems Opfordring, hvis jeg skal komme til at staa saaledes, at det vilde være en ulloyal Umvendelse af det Lovforslag, der vedtages af Tingene, og jeg antager, at man vil som Regel ogsaa forlange, at det skal bero paa Finansloven, hvorledes Loven skal træde i Kraft. Loven træder i Kraft den 1ste April 1893. Det kan være, at noget kan gennemføres for den Tid, men jeg er ikke sikker derpaa. Det maa bero paa nærmere Underjøgelse. Jeg vil kun værge mig imod, at der i det ærede Medlems Opfordring skal ligge nogen Forpligtelse for mig, hvorved jeg kan komme til at stille mig ulloyalt over for dette Ting, det kan det ærede Medlem som Medlem af dette Ting ikke forlange af mig.

Berntsen: Jeg kan i alt tiltræde den Opsættelse, som den ærede Minister gjorde gældende over for Lovforslagets § 31. Det maa være forbeholdt Lovgivningsmagten i Forbindelse med Ministeren i kommende Rigsdagsamlinger, at træffe Bestemmelse om, hvorvidt der skal indtræde Lovgivningsforhøjelse for de forskellige Funktionærer, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil dele denne Betragtning. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, at Ministeren skulde opfordres til vilkaarlig efter eget Foragtbefindende at gøre Forandringer. Fra nu af maa saadanne Bestemmelser træffes af Lovgivningsmagtens Fattorer i det hele; det er et af Hovedformaalene for Loven, at de ikke skulle træffes af Administrationen alene, men efter Forhandling med Rigsdagen. Da der er fuldstændig Enighed i Rælesudvalget, skal jeg ikke forlænge Diskussionen. Jeg kan henholde mig i et og alt til den ærede Ordførers Motivering. Dog skal jeg gøre opmærksom paa et Resultat, som det maaste ogsaa kan have Interesse for de ærede Medlemmer at kende. Det har oftere af ærede Medlemmer været

fremsat, at det er et for stort Personale, der er ansat ved de danske Statsbaner. Efter en Opgørelse, jeg har foretaget med Hensyn til dette Forhold, skal jeg meddele, at den Reduktion af Embedsmænd og Funktionærer, som følger af dette Lovforslags Bedragelse, vil beløbe sig til ikke mindre end 83 Embedsmænd og Funktionærer ved Statsbanedriften.

For Forhandlingerne slutte, er der et Forhold, som berøres af denne Lov, hvilket jeg vil tillade mig at heilede Opmærksomheden paa, og som jeg ønsker, at den ærede Minister vil udtale sig om. Det er jo alle bekendt, at der er etableret et saakaldt Jærnbaneraad. Dette Jærnbaneraads Fremkomst har den ærede Minister motiveret ved, at Administrationen saanedes Lovgivningsmagtens Medvirksomhed i hele dette Forhold. Efter denne Lovs Bedragelse er denne Grund jo ikke mere til Stede, og jeg betragter det derfor som givet, at Jærnbaneraadet maa bortfalde efterhaanden som denne Lov træder i Kraft. Jeg ved jo meget vel, at Jærnbaneraadet er fremkaldt ved kongelig Resolution og derfor selvfølgelig maa forsvinde ved ny kongelig Resolution. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister her vilde udtale sin Tilslutning til denne Opsættelse og sin Beredvillighed til at søge Jærnbaneraadet fjernet, hvis Lovgivningsmagten ikke skulde beslutte Sammenlægning af et andet Jærnbaneraad, hvilket jeg dog ikke antager; thi jeg antager, at det er fuldt tilstrækkeligt, at Lovgivningsmagten og Ministeren i Forning forhandle om alle Forhold vedrørende Jærnbanedriften. Med disse saa Bemærkninger skal jeg anbefale at vedtage Indstillingerne.

Sarald Jensen: Jeg ved ikke, om den ærede Minister har misforstaaet mig, eller jeg har misforstaaet den ærede Minister, men jeg kan ikke med min bedste Vilje se, at det vilde være ulloyalt handlet af den ærede Minister, om han lod i. Eks. Bestemmelserne, der angaa Konduktører, Portører, o. s. v. træde i Kraft noget tidligere, lod denne falde ind under Bestemmelsen i § 31. Det er dog faktisk saaledes, at den ærede Minister paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne angaaende denne Lov har ladet sinne igennem, at han ikke var uvillig til rent administrativt at forbedre disse Folks Lønninger, naar Tingene ved deres Behandling af Lovforslaget syntes at komme til Enighed derom, og nu foreligger der et Lovforslag, hvorom Tingene ere enige, et Lovforslag, som gaar ud paa, at disse Foll skulle have en lille Forbedring af deres Løn.